

Кандилцето сжщо умираше. Пламъкът за последенъ пжтъ избухна и освѣтли стаята съ синкаво сияние. Сѣнките се изплашиха и едни презъ други избѣгаха надолу и изчезнаха.

Умиращиятъ въ почуда забеляза, че синкавата свѣтлина не изчезва, а все повече и повече се разраства. Ето вече пламнаха съ неизказана свѣтлина потонътъ и стенитѣ, а наоколо се разлѣ такъвъ лжчезаренъ блѣсъкъ, въ сравнение съ който едва що угасналиятъ сивъ день би се показалъ като непрогледна нощъ.

И видѣ умирающиятъ, че тамъ, дето бѣха книгитѣ му, нѣщо блещѣше съ ослѣпителна свѣтлина. Той събра последнитѣ си сили, обърна се нататъкъ и видѣ, че на мѣстото на неговитѣ книги стоеше грамадна свѣтла книга, отъ която извираше странна свѣтлина.

— Какво е това, и кжде съмъ азъ? — попита той.

И въ отговоръ се разнесе гласъ:

„Това съмъ Азъ, който създадохъ Книгата на милосърдието, Азъ, който отъ сътворение на свѣта дълбая думитѣ на любовта въ човѣшкитѣ сърдца. И ето я, тя лежи предъ тебе, Книгата на милосърдието. На последната ѣ страница ще прочетешъ и твоето име и твоитѣ дѣла, защото всичко, написано въ името на любовта и отправено къмъ човѣшкото сърдце, е дѣло на любовъ, милосърдие и състрадание.

„Казано е въ Книгата на милосърдието и Азъ ти го повтарямъ: „О, човѣче, ти, който живѣешъ, който си сътворенъ, знай, че Азъ, който слѣзохъ на земята, Азъ, твоятъ Богъ, който те е възлюбилъ и далъ за тебе последната си капка кръвъ, Азъ ти оставихъ великия заветъ за любовъ къмъ Отца и къмъ твоя ближень. И нѣма по-високъ, по-святъ заветъ отъ любовта, нѣма по-прекрасенъ и по-драгоцененъ даръ отъ нея...

„И знай още, че не ще се изгуби нищо отъ твоята работа въ името на любовта. Не е безполезенъ и безплоденъ твоятъ животъ, защото той е освятенъ отъ слова и пѣснопѣния къмъ любовта, като благоуханна служба къмъ Моето Име... И на тѣзи слова и пѣснопѣния е дадена сила да проникватъ въ човѣшкото сърдце, както любимо дете влиза въ дома на своитѣ родители. Ти не си видѣлъ и не знаешъ кои сърдца сж се откликнали на твоитѣ слова, но Азъ видѣхъ това и го записахъ въ Моята книга. Всичкитѣ ти думи и пѣсни, всичкото ти сладкозвучно състрадание и милосърдие къмъ ближния ти сж записани въ Моята книга, и всѣка твоя сълза се съхранява у мене като най-скжпъ бисеръ на Моята съкровищница.